

Petra Šorfová, Příbram a každodenní život jejích obyvatel v letech okupačních 1939-1945. Diplomová práce PF JU, České Budějovice 2011, 197 s. včetně příloh.

Posudek oponenta:

Petra Šorfová si vybrala téma, které je bezpochyby zajímavé. Každodennost válečného života, spojená se strachem z okupantů, je nepochybně badatelsky atraktivní, ovšem také náročná na propojení regionálních a obecných aspektů dějin, což se ne vždy diplomantce dařilo vyřešit v rozumné proporcii.

Zřejmě ji poněkud zavedl již název práce, když naddimenzovala dějiny Příbrami a jejího nejbližšího okolí od středověku do současnosti – minimálně první třetina práce tak zřejmě byla nová a tudíž zajímavá pro diplomantku, bohužel v tomto směru občas zaměňovala „novost“ nastudovaných informací z literatury se skutečným badatelským úsilím.

Na druhé straně přesto lze říci, že práce vychází – vedle znalosti literatury – také z archivních pramenů, z řady fondů Státního okresního archivu v Příbrami, a okrajově i ze vzpomínek pamětníků. Je však škoda, že velmi často ulpívá poměrně na povrchu, spíše než o potřebnou sondu do příbramské každodennosti usiluje o zapojení dějin Příbrami za druhé světové války do dějin protektorátu jako celku. Řada vytěžených informací se tak ztrácí v přebytečném kontextu, naopak mnohé informace z literatury, zejména údaje Čestmíra Amorta o sovětských partyzánech na Příbramsku, přímo volají po pokusu je ověřit, případně falsifikovat, o což se ovšem autorka nikde nepokusila.

Pro hodnocení práce je zásadní, že druhá polovina diplomové práce je výrazně lepší než polovina první. Informace o vojenské výrobě v Příbrami, o židovské a romské otázce, o životě ve městě, částečně o heydrichiádě i odboji vycházejí v daném regionálním kontextu z archivních pramenů.

Diplomantce se pokus o plastický obraz každodenního života příliš nevydařil, zřejmě ve snaze uplatnit nastudované informace z literatury v míře větší, než by práci slušelo – leckdy by méně bylo více, u archivních pramenů by tomu mohlo být spíše obráceně. Nicméně lze říci, že každodennost se tu nakonec objevuje a vyjevuje se i

čtenáři tohoto spisu. Její cíl, tedy využít nastudované informace ve výuce regionálních dějin na základní škole, se Petře Šorfové naplnit myslím podařilo a zejména do budoucna podaří a nabídla i „několik nových pohledů“ (s. 175) k tématu své práce.

Práce je psána kultivovaným jazykem bez gramatických a stylistických prohřešků, je doplněna obsáhlým soupisem pramenů a literatury, text práce vhodně doplňují i přílohy.

Diplomovou práci Petry Šorfové **doporučuji k obhajobě a hodnotím stupněm dobře.**

doc. PhDr. Bohumil Jiroušek, Dr.

České Budějovice 16. května 2011